

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 18ης Νοεμβρίου 1999

στην υπόθεση C-151/98 P: *Pharos SA* κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και *Fédération européenne de la santé animale (Fedesa)* ⁽¹⁾

(«Αίτηση αναιρέσεως — Κτηνιατρικά φάρμακα — Σοματοζάλη — Διαδικασία για τον καθορισμό των ανώτατων ορίων καταλοίπων — Επιτροπή για την προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο — Μη έκδοση γνώμης — Προθεσμία υποβολής του ζητήματος στο Συμβούλιο»)

(2000/C 47/09)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-151/98 P, *Pharos SA*, με έδρα το Seraing (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τον A. Vandecasteele, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο E. Arendt, 8-10, rue Mathias Hardt, με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως που ασκήθηκε κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 17 Φεβρουαρίου 1998 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τρίτο τμήμα) στην υπόθεση T-105/96, *Pharos* κατά Επιτροπής (Συλλογή 1998, σ. II-285), και με την οποία ζητείται η μερική ακύρωση της αποφάσεως αυτής, όπου οι έτεροι διάδικοι είναι: η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: M. Nolin) και η *Fédération européenne de la santé animale (Fedesa)*, με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τον D. Waelbroeck, δικηγόρο Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο Arendt και Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους D. A. O. Edward, πρόεδρο τμήματος, J. C. Moitinho de Almeida, L. Sevón (εισηγητή), C. Gulmann και J.-P. Puissochet, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Mischo, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 18 Νοεμβρίου 1999 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει τη *Pharos SA* στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Η *Fédération européenne de la santé animale (Fedesa)* θα φέρει τα έξοδά της, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή λόγω της παρεμβάσεως.

(¹) EE C 209 της 4.7.1998.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 18ης Νοεμβρίου 1999

στην υπόθεση C-161/98 (αίτηση του *Tribunal du travail de Mons* για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): *Georges Platbrood* κατά *Office national des pensions (ONP)* ⁽¹⁾

(«Κοινωνική ασφάλιση — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 [όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1248/92] — Παροχές της ίδιας φύσεως οφειλόμενες δυνάμει της νομοθεσίας δύο ή περισσότερων κρατών μελών — Ρήτρα μειώσεως, αναστολής ή καταργήσεως προβλεπόμενη από τη νομοθεσία κράτους μέλους — Εθνική νομοθεσία αναγνωρίζουσα δυνάμει νομίμου τεκμηρίου (τεκμηρίου των ετών του πολέμου) περιόδους απασχολήσεως υπό την προϋπόθεση ότι για τις περιόδους αυτές δεν έχει συσταθεί δικαίωμα λήψεως συντάξεως με επιβάρυνση άλλου συστήματος, περιλαμβανομένων των συστημάτων της αλλοδαπής»)

(2000/C 47/10)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-161/98, με αντικείμενο αίτηση του *Tribunal du travail de Mons* (Βέλγιο) προς το Δικαστήριο, κατ'εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου μεταξύ *Georges Platbrood* και *Office national des pensions (ONP)*, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1248/92 του Συμβουλίου, της 30ής Απριλίου 1992 (EE L 136, σ. 7), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους D. A. O. Edward (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, J. C. Moitinho de Almeida, L. Sevón, J.-P. Puissochet και M. Wathelet, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: S. Alber, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 18 Νοεμβρίου 1999 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Δεν αποτελεί ρήτρα μειώσεως, αναστολής ή καταργήσεως υπό την έννοια του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1248/92 του Συμβουλίου, της 30ής Απριλίου 1992, εθνική διάταξη όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, κατά την οποία ο μισθωτός ο οποίος, μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 1938 και 31ης Δεκεμβρίου 1944, άσκησε δραστηριότητα υπό την ιδιότητα αυτή τεκμαίρεται ότι συνέχισε την εν λόγω δραστηριότητα μισθωτού υπό τις ίδιες συνθήκες διάρκειας καθ' όλη την περίοδο μεταξύ της ημερομηνίας